

José Montilla: "La meva missió és defensar Catalunya, no posar-l'hi fàcil ni difícil a Zapatero"

JOAN M. PERDIGÓ / LUIS MAURI
EL PERIODICO DE CATALUNYA, 11.03.07

NAIXEMENT: 15 DE GENER DE 1955, A IZNÁJAR (CÒRDOVA)

CURRÍCULUM: ALCALDE DE CORNELLÀ, PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA, MINISTRE D'INDÚSTRIA

Amb ell ha arribat la calma. Però, sota la seva aparença impertorbable, la processó deu anar per dins. En donen fe les ungles de les seves mans. Al complir-se els primers 100 dies a la presidència de la Generalitat, José Montilla admet que el desenvolupament de l'Estatut no serà una empresa fàcil i promet ferma davant el Govern central, però sense escarafalls ni suspicàcies gratuïtes.

--Per a un pragmàtic, 100 dies no deuen ser res més que 99 més un. ¿És així?

--No fa falta mitificar les xifres. Però hi ha dates que poden ser un bon pretext per fer balanç.

--Endavant, faci-ho.

--Cent dies és poc temps. Han donat per posar la màquina governamental a velocitat de creuer, enviar un paquet important de lleis al Parlament, posar en marxa el desplegament de l'Estatut i programes prioritaris: polítiques socials, més mestres, més metges...

--El Govern presumeix d'haver imprès serenitat on abans només hi havia estrèpit. Però els adversaris atribueixen aquesta calma a falta de lideratge, de talla política.

--Als ciutadans els interessa un Govern que lideri, governi i gestioni. Que sàpiga afrontar els grans reptes del país i solucionar els problemes del dia a dia. Si tot el que ha de criticar l'oposició és que el Govern és gris, no em preocupa. Aquest Govern té lideratge i sap afrontar els problemes i enfrontar-se als que els generen. Sigui a casa nostra o a fora. Hi haurà ocasió de veure-

ho.

--¿Quins han estat els moments més difícils d'aquests primers 100 dies?

--L'intent de la dreta espanyola de guanyar mitjançant la instrumentalització del Tribunal Constitucional el que no va poder guanyar ni al Parlament ni en el referèndum. I els problemes de serveis gestionats per l'Administració central, com les Rodalies.

--CiU pràcticament l'acusa d'agent desnacionalitzador de Catalunya per la seva insistència a desplaçar el debat polític de l'eix identitari a l'eix dreta-esquerra.

--Molts partits al món sostenen que el debat dreta-esquerra està superat. Però és ben curiós, tots aquests partits són de dretes. CiU sempre ha estat acomplexada per la seva pròpia condició. ¿A qui voten els electors de dretes de Catalunya? Fonamentalment, CiU. ¿Doncs és clar que la discussió és entre dreta i esquerra, bàsicament!

--Jordi Pujol es proclamava nacionalista. Pasqual Maragall, catalanista i federalista. ¿I vostè?

--Catalanista i federalista. Els nacionalistes posen l'accent en la història i la tradició per defensar l'existència d'un poble. Jo, com a catalanista, poso l'accent en la voluntat actual dels ciutadans d'autogovernar-se. I, com a federalista, inscriu aquesta voluntat d'autogovern en el marc de l'Espanya plural.

--Diu que el seu Govern té la determinació de defensar amb fermesa els interessos de Catalunya a casa i a fora. ¿Com es concretarà això en el tracte amb l'Executiu central sobre el desenvolupament del nou Estatut?

--Vetllant pel compliment dels traspessos previstos, que s'han de fer a un ritme convenient, sense demores innecessàries. Els defensarem sense complexos, amb fermesa, però sense teatralització.

--¿El Govern central està actuant com vostè desitjaria?

--Això és un assumpte de temps. Som al començament del desplegament de l'Estatut. D'entrada, no convé actuar amb prevencions i recels; això no ens ajudaria en la negociació. Sé que la cultura de l'Administració central és poc propícia a cedir atribucions, però no he de desconfiar-ne d'entrada. Quan estiguem en plena negociació, si topem amb dilacions o rebutjos, serà el moment de plantar cara.

--¿Té la sensació que Catalunya tindrà molts problemes per desenvolupar l'Estatut?

--Que no serà un camí fàcil, ja ho sabem. També sabem que, per al Govern central, en la recta final de la seva legislatura, el desplegament de l'Estatut no és una prioritat. Tot això és comprensible, però no pot ser excusa per no fer les coses que podem fer i hem de fer.

--L'oposició dirà que vostè, com a dirigent del partit del Govern central, tendirà a supeditar l'agenda catalana a l'objectiu de no complicar-li les coses a Zapatero.

--La meva missió no és posar-li les coses fàcils ni difícils al Govern de José Luis Rodríguez Zapatero, sinó defensar Catalunya.

--¿Està satisfet o insatisfet de la receptivitat del Govern central sobre el desenvolupament de l'Estatut?

--Tot just acabem de començar a negociar. Ara estic moderadament satisfet. No és per llançar les campanes al vol, però tampoc per dir que no ens entenen o no ens volen.

--¿Troba a faltar implicació o complicitat del Govern central?

--Nosaltres treballarem perquè hi hagi més implicació.

--El gran problema és que el Tribunal Constitucional tombi l'Estatut. ¿Com reaccionaria la Generalitat?

--Hi ha a l'oposició qui dóna per perduda la batalla de l'Estatut. Nosaltres, no. Lluitarem fins a l'últim moment amb tots els instruments de l'Estat de dret.

Però si això arriba a passar, sabrem què fer. I passi el que passi, no renunciarem als objectius de l'Estatut.

--El seu vicepresident, Carod-Rovira, ha apuntat la via sobiranista si es decapita l'Estatut. I el dirigent socialista Miquel Iceta ha assenyalat la reforma de la Constitució.

--Jo només faré propostes responsables amb alguna possibilitat de prosperar. Fa molt que el PSC proposa una sèrie de reformes mínimes de la Constitució, però ni tan sols per a aquestes es donen les condicions de consens necessàries.

"L'empresari català hauria de ser més arriscat"

--¿Ha refet la confiança amb Zapatero després de les seves discrepàncies sobre la formació del Govern català?

--Zapatero i jo no hem d'estar necessàriament d'acord en tot, i això no impedeix que tinguem una relació fluida, i amb moltes coincidències i algunes discrepàncies. Com ha de ser.

--La vaguetat de Zapatero sobre el futur de l'aeroport del Prat ha causat decepció a Catalunya...

--L'important és que s'estan fent les obres i que Zapatero ha explicitat la seva aposta perquè tingui vocació transoceànica. Però falta veure què diu el mercat, si hi ha empreses que estan disposades a apostar pel Prat com a aeroport intercontinental. Zapatero també ha dit que el que hagi de ser serà comptant amb la Generalitat. I jo hi afegeixo: comptant de manera determinant amb la Generalitat. En això no hi haurà problemes. Ara mateix em preocupa més que les companyies aèries facin ofertes consistentes. Hi ha molt fum, ja veurem la solvència de les propostes.

--¿Molt fum, diu?

--Dic que convé conèixer les ofertes de les companyies i de les seves aliances per fer del Prat un centre de connexions intercontinentals. No n'hi ha prou amb quatre frases en una entrevista; fan falta projectes sobre la taula. I molta transparència. Això li demanem a AENA.

--¿La Generalitat tindrà capacitat de veto a l'aeroport?

--Les grans decisions no es podran prendre sense tenir en compte la Generalitat. Això es pot articular amb un sistema de majories qualificades, cosa que faria irrellevant que un tingui el 51%, i l'altre, el 49%.

--¿I això ho té garantit?

--Hi ha receptivitat. En tot cas, no acceptaré res que no vagi per aquí.

--Vostè de jove va treballar en una empresa d'arts gràfiques.

--Sí, va ser la meua primera feina. Als 16 anys.

--Imagini's que hi segueix i que va a treballar en tren. ¿Com se sentiria?

--Sentiria indignació, empipament, cabreig. És el que senten els afectats per les avaries i les incidències. ¿Què li demanaria al president? Que treballés per solucionar-ho, encara que no sigui competència seva, de moment. Han passat molts anys sense invertir gens en la xarxa, al mateix temps que hi ha hagut un gran increment de viatgers. Però això no s'arregla en quatre dies. L'única cosa que es pot fer és invertir-hi, i les inversions ja han començat. Després, hi ha coses que Renfe no ha fet bé, com començar molt tard a donar la cara, donar explicacions i atendre els afectats.

--¿No considera que la gravetat d'aquest assumpte requeriria dimissions al nivell més alt, almenys simbòliques?

--El responsable de Rodalies va ser destituït precisament per això.

--Parlàvem del nivell més alt.

--Hi ha coses que s'arreglen aprovant una llei, però això no. La falta d'inversió només se soluciona invertint-hi, i després, les obres no es fan en 24 hores. I comporten el risc de causar més incidents.

--¿Està satisfet de la reacció de Renfe i del Ministeri de Foment?

--Hi ha coses que es poden millorar i han de millorar. S'ha d'estar en

condicions d'oferir explicacions de seguida. Hi ha una certa cultura que no cal atendre l'usuari ni donar-li gaires explicacions... Doncs no: si el ciutadà ha pagat per un servei que no li dónes i a sobre li ocasions una distorsió, cal atendre'l i donar-li explicacions. Tantes com faci falta.

--¿L'economia catalana competeix en el mercat global en igualtat de condicions que la madrilenya, pel que fa al suport de l'Administració central?

--L'economia madrilenya va fer un gran salt gràcies a la privatització de les grans empreses públiques a l'arribar el PP al poder.

--Li preguntàvem pel suport de l'Administració, especialment en les grans infraestructures.

--Aquí, Catalunya arriba tard. L'AVE arriba tard, i l'ampliació de l'aeroport, també. A més, Catalunya té un sector financer reduït. No té grans multinacionals, sinó molta indústria familiar. I, també s'ha de dir, l'empresari català hauria de ser més arriscat.

--Expliqui's, per favor.

--Hi ha empreses que aposten per créixer, inverteixen, es diversifiquen, compren... I aquesta actitud comporta assumir un risc, naturalment. Però hi ha moltes empreses mitjanes on l'amo vol continuar controlant-ho tot, centralitzant-ho tot aquí, donant la mínima informació possible. La seva premissa és: aquí s'hi viu molt bé, per què córrer riscos.

--¿Catalunya ha perdut la carrera?

--Hem perdut temps, però podem recuperar-lo: les infraestructures estan programades o en execució. Apostem fort per la recerca i la formació, tenim excel·lents escoles de negocis i universitats: en això no tenim res a envejar a Madrid.

--¿Comparteix el lament del seu conseller d'Economia perquè l'Estat confon Espanya amb Madrid?

--L'Estat, no; nosaltres som Estat. A l'Administració central sí que n'hi ha molts que confonen l'interès de l'Estat amb el de Madrid.

"El PP necessita perdre unes altres eleccions generals per canviar"

--**El seu Govern ha batut el rècord d'alts càrrecs de la Generalitat.**

--Els governs s'organitzen de la millor manera possible en cada moment per gestionar els recursos públics i per governar. No crec que això sigui rellevant.

--**Doncs quan el PSC era a l'oposició no estalviava crítiques al nombre d'alts càrrecs de CiU.**

--Hi insisteixo: cada govern s'organitza de la millor manera possible.

--**Dimarts el seu Executiu aprovarà el Pla de Govern. Destaquin algunes mesures concretes.**

--El full de ruta del Govern d'aquí al 2010 es basa en la seguretat, l'educació i la cultura, la sanitat, la vivenda, la immigració, les infraestructures, la recerca i la reducció de càrregues fiscals. Destaco l'aposta per l'excel·lència en l'ensenyament i en la sanitat: més mestres i més metges. Fins al 2010, formarem 15.000 professors d'anglès, 4.000 dels quals podran impartir classes d'altres matèries en llengua anglesa. I reduïrem els temps d'espera a la sanitat pública, ampliarem a 10 minuts la durada de les visites mèdiques i garantirem l'accés al metge o a la infermera en 48 hores.

--**¿Es veu amb l'expresident Maragall?**

--Ens veiem i parlem.

--**¿Tenen establert algun tipus de comunicació periòdica?**

--Tenim el telèfon. Ens trucàvem abans i ens truquem ara.

--**¿Vostè li ha encarregat alguna tasca?**

--En aquests moments està organitzant la seva oficina i també està escrivint. Després té altres plans, ja coneguts, que estan relacionats amb la regió euromediterrània.

--El líder d'Unió vaticina un retrocés de CiU a les municipals del maig. ¿L'esquerra imposarà la seva aliança als ajuntaments?

--Hi ha ciutats on l'experiència apunta en aquest sentit i altres on no. Als ajuntaments hi influeixen molts factors locals i personals. Crec que sortirà un mapa municipal més fragmentat que l'actual, amb presència de més partits en molts municipis on ara hi havia llista única o bipartidisme. Però crec que no hi haurà grans canvis.

-- ¿Com evoluciona la seva relació amb l'oposició?

--La relació és correcta. El Partit Popular a Catalunya té el gran problema que no es pot centrar amb el discurs que li fan des de Madrid, que només el porta a l'aïllament. I CiU encara no ha superat el fet d'estar fora del Govern. Suposo que els convergents esperen que passin les municipals per veure si poden solucionar les seves contradiccions internes.

--¿Cap on va Espanya amb el creixent clima de tensió?

--El PP busca la confrontació entre els pobles i entre les persones. Atia la crispació, l'odi. Hi ha una dreta que no admet que el Govern estigui en unes mans que no siguin les seves. Encara no ha admès que va perdre les eleccions. Perquè això canviï, perquè el PP canviï de discurs i de lideratge, necessita perdre unes altres generals.

--En aquest clima de confrontació sobre la política antiterrorista, ¿és possible obrir-li camí a la pau?

--Suposa una dificultat enorme, però no hem de renunciar a aquesta meta de cap manera.